

2010. május 5., szerda

- e) az adatok továbbítása a fogadó országból harmadik országok felé csak az uniós adatvédelmi jogszabályokkal összhangban történhet, és azt megfelelési vizsgálatnak kell megelőznie; ez egyaránt alkalmazandó az adatok bármilyen, a fogadó ország által harmadik országok felé történő adattovábbítás esetén;
- f) utasnyilvántartási adatokat csak a PUSH-módszer alapján lehet szolgáltatni;
- g) az eredményeket haladéktalanul meg kell osztani az EU és a tagállamok érintett hatóságaival;
10. hangsúlyozza, hogy az uniós polgárok és légitársaságok részére jogbiztonságot kell biztosítani, valamint a légitársaságok számára harmonizált előírásokat kell kidolgozni;
11. kéri a Bizottságot és a soros elnökséget annak biztosítására, hogy a Parlament teljes hozzáférést kapjon a tárgyalási dokumentumokhoz és irányelvekhez az eljárás összes szakaszában, összhangban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkének (10) bekezdésével, és hogy kérésre a nemzeti parlamentek is betekinthessenek a folyamatba;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Államok kormányának és kongresszusa két kamarájának, Ausztrália kormányának és parlamentje két házának, valamint Kanada kormányának és parlamentje két házának.

A cianidos bányászati technológiák általános betiltása az Európai Unióban

P7_TA(2010)0145

Az Európai Parlament 2010. május 5-i állásfoglalása a cianidos bányászati technológiák általános betiltásáról az Európai Unióban

(2011/C 81 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkére,
- tekintettel az elővigyázatosság elvére, amelyet a környezetről és a fejlődésről szóló riói nyilatkozat, valamint a biológiai sokféleségről szóló 1992. júniusi Rio de Janeiró-i egyezmény is rögzített,
- tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i európai parlamenti és tanácsi 2000/60/EK irányelvben (vízügyi keretirányelv) foglalt környezetvédelmi célokra,
- tekintettel az ásványinyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló, 2006. március 15-i 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre, amely engedélyezi a cianid bányászati alkalmazását, és ugyanakkor meghatározza a megengedett legmagasabb cianidszintet,
- tekintettel a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. december 16-i 2003/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (Seveso II), amely szerint „a bányászatban bizonyos tárolási és feldolgozási tevékenységek [...] potenciálisan rendkívül súlyos következményekkel járhatnak”,

2010. május 5., szerda

- tekintettel a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre, amelynek értelmében a tagállamok engedélyezhetik, hogy a gazdasági szereplők ne legyenek kötelesek viselni a környezeti károkból eredő költségeket, amennyiben bizonyos feltételek bizonyíthatóan teljesülnek,
 - tekintettel a spanyol, a belga és a magyar soros elnökség 18 hónapos munkaprogramjára, valamint annak a vízügyi politikára és a biológiai sokféleségre vonatkozó célkitűzéseire,
 - tekintettel a cianidos technológiák általános tilalmára vonatkozó, a 44/1988. bányászati törvény 2000. évi módosítása révén Csehországban hozott intézkedésekre, a magyar 48/1993. bányászati törvény 2009. évi módosítására, amely Magyarország területén megtiltja a cianid alapú bányászati technológiák alkalmazását, valamint a cianidos atmoszféra betöltéséről szóló, 2002-ben hozott német rendeletre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az ENSZ 2010-et a biológiai sokféleség nemzetközi évének nyilvánította, és az egész világot felszólította, hogy tegyen lépéseket a földi élet sokféleségének megőrzése érdekében,
- B. mivel a cianid az aranybányászatban alkalmazott, súlyosan mérgező vegyi anyag, amely a vízügyi keretirányelv VIII. melléklete értelmében fő szennyező anyagnak minősül, amelynek katasztrofális és visszafordíthatatlan hatása lehet az emberi egészségre és a környezetre, így a biológiai sokféleségre is,
- C. mivel a visegrádi országok (Csehország, Magyarország, Lengyelország és Szlovákia) környezetvédelmi miniszterei 2007. május 25-én, a csehországi Prágában tartott 14. környezetvédelmi miniszteri találkozójukon kiadott, a fenntartható bányászatról szóló közös állásponjtjukban aggodalmuknak adtak hangot amiatt, hogy a régióban több helyütt olyan veszélyes technológiákat alkalmaznak vagy terveznek bevetni, amelyek súlyos környezeti kockázatokkal járnak, és esetleg határokon átnyúló következményeket is okozhatnak,
- D. mivel a Duna védelmére és fenntartható használatára vonatkozó együttműködésről szóló szófiai egyezmény keretében a felek abban állapodtak meg, hogy a cianid mellett, hogy a vízügyi keretirányelv szerint kiemelten veszélyes anyagnak számít, jelentős veszélyeket magában hordozó anyag,
- E. mivel az elmúlt 25 évben világszerte több mint 30 nagyobb cianidszivárgással járó komoly baleset fordult elő, ezek közül a legsúlyosabb tíz évvel ezelőtt, amikor több mint 100 000 köbméter cianiddal szennyezett vizet eresztettek egy aranybánya víztárolójából a Tisza–Duna vízrendszerbe, ezzel Közép-Európa történelmének akkori legsúlyosabb ökológiai katasztrófáját idézve elő, és mivel arra nézve nincs valódi garancia, hogy hasonló balesetek nem fordulnak elő többé, figyelembe véve kiváltképp az egyre sűrűbben bekövetkező szélsőséges időjárási körülményeket, többek között a gyakori erősen csapadékos időszakokat, amint azt az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport negyedik értékelő jelentése is előrevetíti,
- F. mivel még mindig számos EU-tagállam mérleget olyan külszíni aranybányákkal kapcsolatos nagyszabású, új projekteket, amelyek az emberi egészség és a környezet tekintetében további potenciális veszélyeket magukban hordozó cianidos technológiákat alkalmaznak nagy népsűrűségű területeken,
- G. mivel a vízügyi keretirányelv értelmében a tagállamok kötelesek elérni és megőrizni a vízkészletek „jó állapotát”, valamint meg kell akadályozniuk veszélyes anyagokkal való szennyeződésüket; mivel azonban a jó minőség függhet azon vízgyűjtő vízminőségétől is, amely cianidos bányászati technológiákat alkalmazó szomszédos országokban helyezkedik el,

2010. május 5., szerda

- H. mivel a cianiddal kapcsolatos balesetek határokon átnyúló hatásai – különös tekintettel a nagy vízgyűjtők és a talajvizek szennyeződésére – felhívják a figyelmet arra, hogy a cianidos bányászatból eredő súlyos környezeti veszélyek tekintetében uniós megközelítésre van szükség,
- I. mivel még mindig nem állnak rendelkezésre prudenciális szabályok és megfelelő pénzügyi garanciák, továbbá mivel a cianidos bányászatra vonatkozó hatályos jogszabályok végrehajtása a tagállamok végrehajtási hatásköröket gyakorló hatóságainak rátermettségétől is függ, ezért csak idő kérdése, hogy az emberi mulasztás mikor vezet balesethez,
- J. mivel a bányászati hulladékról szóló irányelvet néhány tagállam még nem hajtotta maradéktalanul végre,
- K. mivel a cianidos bányászat csak kevés munkahelyet teremt és azt is mindössze 8–16 évre, miközben hatalmas, határokon átnyúló ökológiai károkat okozhat, amelyek költségeit nem az eltűnő vagy csődbe ment, felelős üzemeltető vállalatok fedezik, hanem az állam, azaz az adófizetők,
- L. mivel az üzemeltető vállalatok nem rendelkeznek hosszú távú biztosítással, amely fedezné a jövőben bekövetkező balesetből vagy működési zavarból adódó költségeket,
- M. mivel két gramm arany előállításához egy tonna alacsony minőségű ércet kell kitermelni, ami után hatalmas mennyiségű bányászati hulladék marad a helyszíneken, miközben az arany 25–50 %-a végül a hulladéklerakóban marad; mivel ráadásul a cianidos bányászati technológiát alkalmazó nagyszabású projektek évente több millió kilogramm nátrium-cianidot használnak fel, amelynek már a szállítása és tárolása is súlyos katasztrófákhoz vezethet, ha valahol hibát követnek el,
- N. mivel vannak alternatív módszerek a cianidos technológiát alkalmazó bányászat helyettesítésére,
- O. mivel az éppen zajló, cianidos technológiát alkalmazó projektek ellen a nyilvánosság egész Európában erőteljes tiltakozásokat szervez, amelyekben nem csak a polgárok, a helyi közösségek és nem kormányzati szervezetek vesznek részt, hanem állami szervek, kormányok és politikusok is,
1. úgy véli, hogy a vízügyi keretirányelv hatálya alá tartozó uniós célok – nevezetesen a vízkészletek jó kémiai állapotának elérése és a vízkészletek, valamint a biológiai sokféleség megőrzése – tiszteletben tartását csak úgy lehet megvalósítani, ha betiltják a cianidos bányászati technológiákat;
 2. felszólítja a Bizottságot, hogy javasolja a cianidos bányászati technológiák teljes betiltását az Európai Unióban 2011 vége előtt, mivel ez az egyetlen biztonságos módja vízkészleteink és ökoszisztémáink bányászati tevékenységekből származó cianidos szennyeződéstől való védelmének, valamint hogy végezzen ugyanakkor rendes hatásvizsgálatot;
 3. tudomásul veszi a megfelelő kezdeményezéseket az EU-ban és az ENSZ rendszerén belül, és erőteljesen szorgalmazza a biztonságosabb – elsősorban cianidmentes – bányászati alternatívák kifejlesztését és alkalmazását;
 4. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az EU-ban sem közvetlenül, sem közvetve ne támogassanak cianidos technológiát alkalmazó bányászati projekteket addig, amíg az általános tilalom alkalmazandó, és harmadik országokban se támogassák az ilyen projekteket;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy az alternatív zöld iparágaknak, a megújuló energiának és az idegenforgalomnak nyújtandó megfelelő pénzügyi támogatás révén ösztönözze azon területek ipari szerkezetátalakítását, amelyeken a cianidos bányászatot betiltották;

2010. május 5., szerda

6. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló, meglévő jogszabályok módosítására, amelynek értelmében minden üzemeltető vállalat köteles lesz olyan biztosítást kötni, amely baleset vagy működési zavar esetén ellentételezi a károkat és fedezi a helyszín eredeti ökológiai és kémiai állapotának helyreállításával kapcsolatos kármentesítés költségeit;

7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

A mellrák elleni küzdelem az Európai Unióban

P7_TA(2010)0146

Az Európai Parlament 2010. május 5-i nyilatkozata a mellrák elleni küzdelemről az Európai Unióban

(2011/C 81 E/14)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,

- A. mivel az Európai Unióban évente 331 392 nőt diagnosztizálnak mellrákkal,
- B. mivel a 35 és 59 év közötti nők esetében a mellrák az első számú halálok, és az Európai Unióban évente 89 674 nő hal meg mellrákban,
- C. mivel a mammográfiás szűrés az 50 és 69 éves kor közötti nőknél a mellrák miatti halálozási arányt akár 35 %-kal is csökkentheti,
1. felszólítja a tagállamokat, hogy az EU-iránymutatásoknak megfelelően a mammográfiás szűrést az egész területükön vezessék be;
 2. felszólítja a Bizottságot, hogy két évente készítsen előrehaladási jelentést a mammográfiai szűrés valamennyi uniós országban történő bevezetéséről;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy támogasson olyan tanulmányokat, amelyek azt vizsgálják, hogy a rákszűrés hasznosnak bizonyul-e a 69 évesnél idősebb és 50 évesnél fiatalabb nők számára;
 4. felszólítja a tagállamokat, hogy az uniós iránymutatásokkal összhangban 2016-ig több szakterületet felölelő, külön emlőrák osztályokat állítsanak fel, valamint a Bizottságot, hogy rendszeres időközönként készítsen jelentést az előrehaladásról;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy a mellrákra vonatkozóan mutasson be naprakész, megbízható statisztikákat, és támogassa a nemzeti ráknyilvántartások létrehozását;
 6. felszólítja a Bizottságot, hogy az EU-s iránymutatásoknak megfelelően 2011-ig dolgozzon ki tanúsítási jegyzőkönyvet a mellbetegségekkel foglalkozó külön osztályok részére, és ehhez megfelelő finanszírozást biztosítson;
 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa e nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt a tagállamok parlamentjeinek.

(1) Az aláírók listája a 2010. május 5-i jegyzőkönyv 1. mellékletében jelent meg. (P7_PV(2010)05-05(ANN1)).